

**საქართველოს უზენაესი სასამართლო
განჩინება
საქართველოს სახელით**

**საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის
შემოწმების შესახებ**

№507აპ-18

თბილისი

ი----- ს-----, 507აპ-18

ქ.

7 მარტი, 2019 წელი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ**

შემდეგი შემადგენლობით:

გიორგი შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),

პაატა სილაგაძე, პაატა ქათამაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე შეამოწმა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 10 ივლისის განაჩენზე მსჯავრდებულ ს----- ი-----ს საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის საკითხი და

გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა:

1. ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 26 თებერვლის განაჩენით ს----- ი-----, - დაბადებული 1--- წელს, - ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „დ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 7 წლითა და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ს----- ი-----ს 5 წლით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვრა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო დარჩენილი - 2 წელი და 6 თვე საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩათვალა პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 3 წელი.

ს----- ი-----ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო - 2017 წლის 4 ოქტომბრიდან.

ამავე განაჩენით: მ----- ა-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „დ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, მ----- ა-----ს 4 წლითა და 8 თვით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვრა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო დარჩენილი - 2 წელი და 4 თვე, საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების შესაბამისად ჩათვალა პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 3 წელი.

ფ----- ი----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „დ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ფ----- ი-----ს 4 წლითა და 8 თვით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვრა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო დარჩენილი - 2 წელი და 4 თვე, საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების შესაბამისად ჩათვალა პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 3 წელი.

ა----- შ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „დ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 8 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდა ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2015 წლის 16 თებერვლის განაჩენითა და საქართველოს სასჯელაღსრულების სამინისტროს აღმოსავლეთ საქართველოს პირველი ადგილობრივი საბჭოს 2016 წლის 5 აგვისტოს გადაწყვეტილებით განსაზღვრული პირობითი მსჯავრი.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, უფრო

მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ ა----
-- შ-----ს ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 8 წლით
თავისუფლების აღკვეთა.

2. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატის 2018 წლის 10 ივლისის განაჩენით ბოლნისის რაიონული
სასამართლოს 2018 წლის 26 თებერვლის განაჩენში მსჯავრდებულ ს----- ი---
-----ს მიმართ შევიდა ცვლილება:

ს----- ი----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის
მე-3 ნაწილის „ა“ და „დ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის
ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 7 (შვიდი) წლით
თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ს----- ი-----ს 4
წლითა და 8 თვით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვრა პენიტენციურ
დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო დარჩენილი - 2 წელი და 4 თვე,
საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების შესაბამისად ჩაეთვალა პირობით
და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 3 წელი.

ს----- ი-----ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო - 2017 წლის 4
ოქტომბრიდან.

3. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატამ დადგენილად მიიჩნია, რომ ს----- ი-----მა ჩაიდინა
თავისუფლების უკანონო აღკვეთა წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ,
დამნაშავისთვის წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვან უ---- გ-----ას
მიმართ, რაც გამოიხატა შემდეგში:

4. 2017 წლის 3 ოქტომბერს, დაახლოებით 14:30 საათზე, ბ-----ის რაიონის
სოფელ ნ-----ში მდებარე სასაფლაოებთან ს----- ი-----მა, ფ----- ი-----მა,
მ----- ა-----მა და ა----- შ-----მა, წინასწარი შეთანხმებით, ს----- ი-----
სთვის ცოლად შერთვის მიზნით, მანქანაში იძულებით ჩასვეს 16 წლის უ----
გ-----ი და, მისი ნების საწინააღმდეგოდ, გაიტაცეს.

5. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი საკასაციო წესით
გაასაჩივრა მსჯავრდებულმა ს----- ი-----მა, რომელიც ითხოვს თბილისის
სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018
წლის 10 ივლისის განაჩენში, სასჯელის ნაწილში, ცვლილების შეტანას და
უფრო მსუბუქი სასჯელის განსაზღვრას.

6. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საკასაციო საჩივარი და დაასკვნა, რომ იგი
არ აკმაყოფილებს საქართველოს სსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილის

მოთხოვნებს, რის გამოც არ უნდა იქნეს დაშვებული განსახილველად, კერძოდ: საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილი ამომწურავად იძლევა იმ საფუძველთა ჩამონათვალს, რომელთა არსებობის შემთხვევაში საკასაციო საჩივარი დასაშვებად ჩაითვლება, ასეთებია:

- ა) საქმე მოიცავს სამართლებრივ პრობლემას, რომლის გადაწყვეტაც ხელს შეუწყობს სამართლის განვითარებასა და ერთგვაროვანი სასამართლო პრაქტიკის ჩამოყალიბებას;
- ბ) საქართველოს უზენაეს სასამართლოს მანამდე მსგავს სამართლებრივ საკითხზე გადაწყვეტილება არ მიუღია;
- გ) საკასაციო საჩივრის განხილვის შედეგად მოცემულ საქმეზე სავარაუდოა მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან განსხვავებული გადაწყვეტილების მიღება;
- დ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება განსხვავდება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან;
- ე) სააპელაციო სასამართლომ საქმე განიხილა მატერიალური ან/და საპროცესო სამართლის ნორმების მნიშვნელოვანი დარღვევით, რასაც შეეძლო არსებითად ემოქმედა საქმის განხილვის შედეგზე;
- ვ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება ეწინააღმდეგება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციას და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტულ სამართალს;
- ზ) კასატორი არასრულწლოვანი მსჯავრდებულია.

7. საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეში არ მოიპოვება არცერთი ზემოაღნიშნული საფუძველი.

8. საკასაციო პალატის აზრით, სააპელაციო სასამართლომ სრულად შეაფასა სასჯელის დანიშვნის როგორც ზოგადსავალდებულო გარემოებები, ისე - საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯელის მიზნების მიღწევის შესაძლებლობანი და, პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებების, ასევე - პირის ინდივიდუალური მახასიათებლებისა და დაზარალებულის ასაკის გათვალისწინებით, მსჯავრდებულ ს----- ი-----ს განუსაზღვრა სამართლიანი სასჯელი, კერძოდ, ს----- ი-----სთვის შეფარდებული 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „დ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული სასჯელის მინიმუმია, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით მსჯავრდებულს შეფარდებული სასჯელის ნაწილი პირობით მსჯავრად ჩაეთვალა და მისი კიდევ უფრო შემსუბუქების სამართლებრივი

საფუძველი არ არსებობს.

9. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში არ იკვეთება საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული არცერთი მოთხოვნა, საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-32, მე-33, მე-4 ნაწილებით და

და ა დ გ ი ნ ა :

1. მსჯავრდებულ ს----- ი-----ს საკასაციო საჩივარი არ იქნეს დაშვებული განსახილველად.

2. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე

გ. შავლიაშვილი

მოსამართლეები:

პ. სილაგაძე

პ. ქათამაძე